

שישי תקשורת/  
תרבות, 25.3.1994,  
עמ' 9



יהודית קציר. בדרך הנכונה

## ספר. "הפיקניק של עמליה" של יהודית קציר

לעמליה יש מכונית ורודה בצבע של גלידת תות ונוהג בה החבר הטוב שלה, ביולי הפיל מגן החיות. יש לה גם הרבה חברים מגן החיות, ויום אחד היא לוקחת את כולם במכונית לטיול בטבע ולפיקניק עם מיץ פטל. וכל זה בהחלט נשמע הגיוני ואפשרי בספרה החדש של יהודית קציר, "הפיקניק של עמליה".

ספרה של קציר נטוע עמוק במסורת של הסיפור הפנטסטי לילדים. שורשיו של זה נטועים בספרות האנגלית של המאה התשע עשרה. הוא בנוי על עולם שכללי ההתנהגות שלו שונים מאוד מהכללים המקובלים בכל הנוגע לעקרונות הכי בסיסיים של ארגון העולם, כמו זמן, חלל ותקשורת.

מאז הפכו הכללים האלה לשגורים ואינם מעוררים שום תמיהה. לכתוב על פיהם ולתת לדמיון לפרוח, גם זו כבר שגרה בספרות הילדים.

מי שמפליאה לכתוב בתוך המסורת הזאת בספרות הילדים הישראלית העכשווית היא נורית זרחי. ספרה של יהודית קציר לא מגיע ברמתו לספריה של זרחי, אבל הוא בהחלט בדרך הנכונה.

נקודת המוצא כאן היא הסיפור המוכר והשחוק של ביקור בגן חיות, אבל קציר מצליחה להפיח בו רוח חיים: קשה שלא לחבב את בילי הפיל ואת הנמלה שנעלמה, שלא לדבר על טוטו הטווס הנמצא בדיאטה נצחית, והמבקש להיות יפה בעיני עצמו. רק נפנף הארנב מאולץ מדי, אך התוכי המקטר מוצלח מאוד, כפיצוי.

היציאה לפיקניק, הדאגה לנמלה שהלכה לאיבוד והעיסוק הכפייתי כמעט באוכל יוצרים פיקניק צבעוני ועליו של עמליה וחבריה מגן החיות.

מעט אירוניה וקצת הומור היו מיטיבים עם הסיפור, וגם עריכה קפדנית יותר של הטקסט לא היתה מזיקה לו. כך, לדוגמה, אין היגיון במעבר מלשון הווה ללשון עבר מהעמוד הראשון לשאר הספר, וגם בלשון הדיאלוגים אפשר היה לדבוק באופן יותר שיטתי בניסיון, המוצלח כשלעצמו, לכתוב בשפת כתב של ילדים. משפט כמו "כאן נערך את הפיקניק שלנו" פשוט אינו מתאים לעמליה.

העיצוב של הספר מוצלח מאוד: הציורים נהדרים והעושר הצבעוני משתלב היטב עם הצבעוניות הרבה של הטקסט. אני לא בטוחה שלהרבה הורים תהיה סבלנות לקרוא את כל הסיפור לילדיהם, כי זהו בסך הכל ספר ארוך מאוד להקראה, אבל לילדים שמתחילים לקרוא הוא בהחלט ספר מומלץ.

## ■ זהר שבים

יהודית קציר: "הפיקניק של עמליה" ליה: "איחדים: הלה מעוז: הקי-

בוץ המאוחד, 1994